भुङ्क्ते। तत्र चतुष्पदामुपकारकत्वम्। अपिच द्विपद्येव मनुष्ये चतुष्पदः प्रतिष्ठापयति। मनुष्यो हि शालानिर्म्माणादिना गवादिपशून् पालयति। तत्र द्विपदामुपकारकत्वम्॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके तृतीयोऽनुवाकः॥ ३॥

अथ चतुर्थोऽनुवाकः।

तृतीये हविष उपयोज्यमाणस्य संस्कारोऽभिहितः। चतुर्थे तूपसंस्कारोऽभिधीयते। तत्रादौ तावदन्वयव्यतिरेकाभ्यामाऽऽहुतिप्रकारं विवक्षितत्वात् प्रथममन्वयं दर्शयति। "उत्तरावतीं वै देवा आऽऽहुतिमजुहवुः। अवाचीमसुराः। ततो देवा अभवन्। परासुराः। यं कामयेत वसीयान्त्स्यादिति। कनीयस्तस्य पूर्व्वꣳ हुत्वा। उत्तरं भूयो जुहुयात्। एषा वा उत्तरावत्याऽऽहुतिः। तां देवा अजुहवुः। ततस्तेऽभवन् [१]॥ यस्यैवं जुह्वति। भवत्येव" इति। प्रथमाऽऽहुतावल्पमेव द्रव्यं हुत्वा द्वितीयस्यामधिकहोमे सति उत्तरमधिकस्यामाऽऽहुताविति उत्तराऽऽहुतिः। तादृशहोमेन देवा धनिका अभवन् एवमन्योऽपि धनिको भवति॥

अथ व्यतिरेकं दर्शयति। "यं कामयेत पापीयान्त्स्यादिति। भूयस्तस्य पूर्व्वꣳ हुत्वा। उत्तरं कनीयो जुहुयात्। एषा वा अवाच्याऽऽहुतिः। तामसुरा अजुहवुः। ततस्ते पराभवन्। यस्यैवं जुह्वति। परैव भवति [२]" इति॥ प्रथमाऽऽहुतावधिकं